

Dosarul nr. 2rac-55/20

Prima instanță - (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) jud: D. Crigan

Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) jud: M. Anton, I. Țurcan, V. Cotorobai

## ÎNCHEIERE

18 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ  
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul  
judecătorii

Dumitru Mardari  
Nicolae Craiu  
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de avocatul Vladislav Pantaz în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Magazin Financiar”,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Pînteanprim” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Magazin Financiar” cu privire la rezoluțiunea contractului de prestare a serviciilor financiar-bancare și compensarea cheltuielilor de judecată,

și acțiunea reconvențională înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Magazin Financiar” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Pînteanprim” cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 17 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

### c o n s t a t ă:

La 17 aprilie 2018, SRL „Pînteanprim” a înaintat cerere de chemare în judecată, ulterior concretizată (vol. I, f.d. 111), împotriva SRL „Magazin Financiar”, prin care a solicitat rezoluțiunea contractului de prestarea a serviciilor financiar-bancare nr. 000330/2016 din 25 octombrie 2016 încheiat între SRL „Magazin Financiar” și SRL „Pînteanprim” și încasarea sumei de 5 100 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

În motivarea acțiunii s-a indicat că la 25 octombrie 2010 SRL „Pînteanprim” a fost încheiat contractul de prestarea a serviciilor financiar-bancare nr. 00030/2016 cu prestatorul de servicii SRL „Magazin Financiar”, însă la momentul încheierii lui întreprinderea reclamantă nu a primit un exemplar al contractului în original, conform pct. 7.7 al contractului.

La 4 ianuarie 2018, SRL „Pînteanprim” a primit reclamația nr. 68-7 din 3 ianuarie 2018 prin care prestatorul SRL „Magazin Financiar” a solicitat încasarea plății pentru serviciile prestate, conform pct. 4.2 din contract, cât și a penalități în mărime de 2%, conform pct. 5.1 din contract, în sumă de 20 100 lei.

La 17 ianuarie 2018 reprezentantul societății reclamante a înaintat pretenția nr. 060976 privind rezilierea contractului nr. 00030/2016 din 25 octombrie 2016 și prezentarea de către prestator a dării de seamă corespunzătoare, a devizului de cheltuieli, planului de afaceri și evaluarea prestărilor serviciilor care nu au fost

oferite. Astfel, a solicitat actul de primire-predare a serviciilor financiar bancare neprestate de către societatea pârâtă. Prealabil/extrajudiciar SRL „Magazin Financiar” nu a realizat contractul, însă insista să-i fie achitate 10% prevăzute în contract în mărime de 20 100 lei din suma 200 000 lei care ar fi făcut obiectul contractului de prestări servicii.

Societatea reclamantă a invocat că SRL „Magazin Financiar” nu a oferit și nu a prestat nici un serviciu acesteia, fiind nevoit să solicite ajutor altor prestatori de servicii, totodată până la momentul înaintării pretenției, întreprinderea reclamantă nu a dispus nici de originalul și nici de copia contractului de prestări servicii, copia fiind solicitată la 16 ianuarie 2018 și abia în acel moment a făcut cunoștință cu condițiile contractuale.

De asemenea, în contractul menționat nu există informația cu privire la termenul în care prestatorul se obligă să execute obligațiile contractuale, nu s-a ținut cont de data cu privire la durata normativă, de durata minimală sau maximală pentru executarea și prestarea serviciilor concrete, date despre schimbările ce pot surveni, despre posibilitatea și necesitatea efectuării lucrărilor ce pot surveni, despre posibilitatea și necesitatea efectuării lucrărilor în termeni reduși sau urgenți, fiind indus în eroare la momentul încheierii contractului.

Totodată, devizul estimativ nu a fost stabilit în baza unei forme scrise pentru efectuarea lucrărilor și pentru prestarea serviciilor, ceea ce denotă că reclamantul nu era obligat să plătească decât în măsura în care ea rezultă din lucrări, prestațiile și cheltuielile pe care pârâtul nu le-a executat și nici nu le putea executa, deoarece părțile contractului nu au convenit a ceasta în formă scrisă specială, nu a fost întocmit acordul ambelor părți într-un document în care să fie stabilită valoarea materialelor, lucrărilor și serviciilor prestate.

La 3 septembrie 2018 SRL „Magazin Financiar” a depus cerere de chemare în judecată reconvențională împotriva SRL „Pînteanprim”, solicitând încasarea datoriei în sumă de 20 100 lei și a cheltuielilor de judecată formate din taxa de stat în mărime de 603 lei și cheltuieli de asistență juridică în sumă de 6 875 de lei.

În motivarea acțiunii reconvenționale s-a indicat că SRL „Magazin Financiar” în calitate de furnizor/prestator, prin obligația sa față de SRL „Pînteanprim” în calitate de beneficiar, în baza contractului nr. 00030/16 din 25 octombrie 2016, a prestat servicii financiar-bancare.

În condițiile pct. 1.1 și 1.2 din contract, beneficiarul a încredințat, iar prestatorul a asumat responsabilitatea de a consulta asupra ofertelor de finanțări nerambursabile existente pe piață și de a intermedia finanțarea solicitată. Caracteristica grantului: Grant în sumă totală de 200 000 lei cu destinația utilaj de fabricare a produselor din beton.

Astfel, SRL „Magazin Financiar” a prestat SRL „Pînteanprim” serviciul de consultanță și asistență financiară în perioada 2016-2017.

Serviciul prestat se confirmă prin faptul că în baza serviciului de consultanță și asistență (intermediere) financiară prestat de SRL „Magazin Financiar”, SRL „Pînteanprim” în anul 2017 a beneficiat de finanțare nerambursabilă (grant) în sumă de 200 000 lei, conform HG nr. 972 din 18 octombrie 2010, cu privire la Programul de atragere a remitențelor în economie „PARE 1 + 1”, prin semnarea contractului de finanțare nerambursabilă cu Organizația pentru Dezvoltarea Sectorului

Întreprinderilor Mici și Mijlocii, în calitate de instituție responsabilă de implementarea Programului de atragere a remitențelor în economie „PARE 1 + 1”.

Totodată, serviciul prestat se confirmă și prin actul de primire-predare a serviciilor din 8 noiembrie 2017 și factura seria WH nr. 5640601 din 16 aprilie 2018 în sumă de 20 100 lei.

S-a menționat că pct. 4.1 din contract prevede că costul serviciilor de consultanță constituie 100 lei și se achită la data semnării contractului, iar conform pct. 4.2 al contractului, costul serviciilor de intermediere constituie 10% din suma aprobată de finanțator și se achită la data semnării actului de predare-primire.

În condițiile pct. 5.4 din contract, actul de predare-primire al serviciilor financiar-bancare se semnează în ziua aprobării împrumutului de către creditor. În cazul în care actul de predare-primire a lucrărilor nu este semnat de către beneficiar în decurs de 3 zile bancare, iar pretențiile nu sunt prezentate în scris prestatorului, atunci actul de predare-primire a lucrărilor este considerat acceptat de ambele părți.

După recepționarea serviciului, din partea SRL „Pînteanprim” nu au survenit careva reclamații cu privire la calitate și cantitate, fapt confirmat prin actul de primire-predare a serviciilor din 8 noiembrie 2017.

Toate serviciile în baza contractului nominalizat au fost prestate fără careva pretenții, scopul contractului fiind atins.

S-a invocat că prestând SRL „Pînteanprim” serviciile consultanță și asistență financiară specificate în factură, SRL „Magazin Financiar” și-a executat obligațiile asumate. Serviciul prestat în baza facturii a constituit suma în mărime totală de 20 100 lei.

SRL „Pînteanprim” urma să se achite retribuiția convenită după prestarea serviciilor în condițiile p. 2.1.2 din contract și art. 971 din Codul civil, din ziua facturării, fapt care însă nu s-a produs.

Prin urmare, în scopul respectării prevederilor contractuale și soluționării litigiului pe cale amiabilă SRL „Magazin Financiar” a înaintat cererea prealabilă nr. 68-7 din 3 ianuarie 2018, recepționată de SRL „Pînteanprim” la 15 ianuarie 2018.

Potrivit acestei somații a solicitat executarea benevolă a datoriei în termen de 5 zile bancare din momentul recepționării, însă aceasta nu a fost executată.

Prin hotărârea din 7 mai 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Pînteanprim”, ca fiind neîntemeiată.

S-a admis parțial cererea reconvențională depusă de SRL „Magazin Financiar” împotriva SRL „Pînteanprim”.

S-a încasat din contul SRL „Pînteanprim” în beneficiul SRL „Magazin Financiar” datoria contractuală în mărime de 20 100 lei, suma de 603 lei cu titlu de taxă de stat achitată de reclamant la depunerea cererii de chemare în judecată și suma de 4 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

În rest cererea de chemare în judecată reconvențională s-a respins ca neîntemeiată.

La 14 mai 2019, SRL „Pînteanprim” a contestat cu apel hotărârea primei instanțe.

Prin decizia din 17 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de SRL „Pînteanprim”.

S-a casat hotărârea din 7 mai 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru și s-a emis o hotărâre nouă prin care:

S-a respins cererea de chemare în judecată reconvențională depusă de SRL „Magazin Financiar” împotriva SRL „Pînteanprim”, cu privire la încasarea datoriei contractuale și a cheltuielilor de judecată.

S-a admis cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Pînteanprim” împotriva SRL „Magazin Financiar” cu privire la rezoluțiunea contractului.

S-a rezoluționat contractul de prestări servicii financiar-bancare nr. 00030/16 din 25 octombrie 2016, încheiat între SRL „Pînteanprim” și SRL „Magazin Financiar”.

S-a încasat din contul SRL „Magazin Financiar” în beneficiul SRL „Pînteanprim” cheltuielile de judecată, cu titlu de taxă de stat achitată la depunerea acțiunii în sumă de 100 lei; taxă de stat aferentă cererii de apel în sumă de 527,25 de lei și plata pentru asistența juridică acordată de avocat în sumă de 1 000 lei.

În motivarea soluției, instanța de apel conchisă că SRL „Magazin Financiar” în calitate de prestator de servicii nu și-a îndeplinit obligațiile asumate prin contractul semnat cu beneficiarul SRL „Pînteanprim”, deoarece aceste servicii, în realitate, au fost acordate gratuit de Organizația pentru Dezvoltarea Sectorului Întreprinderilor Mici și Mijlocii.

În acest context instanța a menționat că SRL „Magazin Financiar” nu a demonstrat executarea serviciilor prevăzute în contract, iar SRL „Pînteanprim” a demonstrat că serviciile, pentru care prestatorul pretinde plata, au fost îndeplinite și executate de un terț.

A reținut că SRL „Magazin Financiar” deși a pretins executarea obligațiilor asumate prin contractul nr. 000330/2016 din 25 octombrie 2016, privind prestarea serviciilor de asistență în afaceri pentru SRL „Pînteanprim”, întru demonstrarea executării acestor obligații nu a prezentat nici o probă.

La 20 ianuarie 2020, avocatul Vladislav Pantaz în interesele SRL „Magazin Financiar” a declarat recurs împotriva deciziei din 17 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei încheieri de restituire a cererii de apel depusă de SRL „Pînteanprim” în temeiul art. 369 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă sau casarea integrală a deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel, invocând că este ilegală, neîntemeiată și pasibilă de a fi casată integral, din motivul încălcării esențiale și aplicării eronate a normelor de drept material și procedural.

Consideră că instanța de fond, elucidând motivele de fapt și de drept, întemeiat a ajuns la concluzia că datoria de 20 100 lei urmează a fi încasată de la SRL „Pînteanprim” în beneficiul SRL „Magazin Financiar”. Iar instanța de apel, neîntemeiat a ajuns la concluzia că serviciul/asistența în vederea dezvoltării afacerii și obținerea finanțării în cadrul proiectului PARE 1+1 a fost acordată SRL „Pînteanprim” gratuit, de către Organizația pentru Dezvoltarea Sectorului Întreprinderilor Mici și Mijlocii.

A menționat la caz au fost prezentate probe prin care se confirmă prestarea serviciului de consultanță și asistență financiară de către SRL „Magazin Financiar”, fiind elaborat planul de afaceri, devizul de local și perfectat dosarul care au fost prezentate Organizației pentru Dezvoltarea Sectorului Întreprinderilor Mici și Mijlocii la Programul de atragere a remitențelor în economie „PARE 1+1”.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Colegiul reține că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată participanților la proces la 20 noiembrie 2019, prin intermediul poștei electronice (f.d. 252). Din acest considerent, Colegiul consideră că recursul din 20 ianuarie 2020 este declarat în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 7 februarie 2020 în adresa intimațiilor a fost expediată copia cererii de recurs depusă de avocatul Vladislav Pantaz în interesele SRL „Magazin Financiar” cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței la recurs.

Prin referința din 26 februarie 2020, avocatul Adela Frunză în interesele SRL „Pînteanprim”, a solicitat respingerea recursului ca fiind inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se

invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de avocatul Vladislav Pantaz în interesele SRL „Magazin Financiar” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

#### d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de avocatul Vladislav Pantaz în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Magazin Financiar”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Nicolae Craiu

Iurie Bejenaru